

Lær af historien: John Quincy Adams om den amerikanske kontinentale republik mission og dens forhold til Rusland

Af Renee Sigerson – 12. april 2014 – I et brev fra Skt. Petersborg i 1811 understregede den amerikanske ambassadør til Rusland, John Quincy Adams, vigtigheden af etableringen af en amerikansk, kontinental republik, som skulle oprettes som en ny idé om opbygningen af en nation, oprettet på et højere niveau end det krigsbeherskede og imperiekontrollerede Europa; en Republik, der var befriet for den gentagne, despotiske leg, der gik ud på at slynge den ene befolkningsgruppe imod den anden til gavn for Imperiets magt. I breve skrev Adams til USA, mens Rusland, hvortil han var udsendt, samlede sig sammen som forberedelse til det, som man erkendte var en uundgåelig invasion af Napoleon:

»Hvis det parti (dvs. Føderalisterne) ikke slås effektivt ned ... vil Unionen være tabt. I stedet for en nation, der har samme udstrækning som det nordamerikanske kontinent, forudbestemt af Gud og naturen til at blive det mest folkerige og mest magtfulde folk, der nogen sinde er sammensat under en social enhed, vil vi få en mangfoldighed uden ende af små, ubetydelige klaner og stammer, som evig og altid ligger i krig med hinanden om en klippe, eller en fiskedam, de europæiske herrers og undertrykkes leg og legendariske fortælling.«

I en anden brevveksling skrev han:

»Hele det nordamerikanske kontinent synes af det

Guddommelige Forsyn at være forudbestemt til at befolkes af en nation, som taler ét sprog, som bekender sig til et overordnet system af religiøse og politiske principper, og som er tilpasset én overordnet, grundlæggende kvalitet af sociale praksisser og skikke.«

Bemærk hans anvendelse af udtrykket »system ... af principper«, som er typisk for hele Adams' tankegang. Hans understregning af amerikansk enhed var på ingen som helst måde udtryk for fordomme over for andre nationer eller sprogkulturer: dette er manden, som forsvarede Latinamerika mod invasion fra Imperiet; som talte flydende fransk, fra han var barn; lærte sig selv klassisk tysk så godt, at han kunne oversætte klassiske værker; som levede i Rusland, ikke blot som ambassadør, men også som en ven af førende, videnskabelige kredse; og som forsvarede afrikanere mod det globale slavesystem ved amerikanske domstole. Han ledtes i sine idéer om regeringsform af en reference til et guddommeligt forsyns hensigt med hele menneskehedens eksistens, som så smukt beskrives i Lyndon LaRouches seneste artikel. Han havde således idéen om en amerikansk kultur, bygget på et højere princip end den imperiekultur, som beherskede Europa.

Adams' arbejde med at forhandle den nordvestlige grænse af et kontinentalt USA med den russiske regering begyndte med det samme, han ankom i 1809. Hans primære samtalepartner om denne indsats var den strengt anti-britiske, pro-udviklingsrådgiver Rumiantsov (undertiden stavet Romanzoff), som, iflg. Adams, sagde til denne kort efter hans ankomst: Ruslands

»tilknytning til De forenede Stater er stadig, mere stadig end De er klar over.«

Umiddelbart inden Napoleons invasion arrangerede Rumiantsov et tilbud til USA om, at Rusland skulle optræde som mægler mellem USA og Storbritannien for at undgå det, der skulle blive til Krigen i 1812. Rusland ønskede at være i stand til at bevare relationerne med USA intakte, til trods for, at Napoleons

angreb tvang dem ind i en alliance med Storbritannien. Hvis USA og Storbritannien kom i krig, ville Rusland være nødsaget til at nedgradere sine relationer med USA. Præsident Madisons klodsethed bidrog til, at dette tilbud aldrig blev taget op, og da Krigen i 1812 begyndte, blev Rumiantsov i stigende grad skubbet til side som toprådgiver til Tsaren, med den pro-britiske Nesselrode som hans erstatning.

Den pro-amerikanske Rumiantsov vendte sig mod andre bestræbelser for at forsvare sit synspunkt om en russisk-amerikansk alliance omkring økonomisk fremskridt. Han finansierede af egne midler en ny søfartsekspedition til Alaskas kyst. I mellemtiden forlod hans gode ven Adams snart Rusland for at forhandle Traktaten i Gent, som afsluttede Krigen i 1812, og han blev for en kort tid ambassadør til Storbritannien på sin vej til at blive udenrigsminister. Deres samarbejde resulterede senere i Præsident Adams' 1824-traktat med Rusland (til trods for den britiske premierminister Castlereagh's bestræbelser på at overbevise USA om, at det post-napoleonske Rusland var en imperial fjende af de amerikanske lande), en traktat, som fastlagde den første internationalt anerkendte afgrænsning på De forenede Staters nordlige grænse på vestkysten.

Billede: John Quincy Adams (1767 – 1848)

**Det er Det britiske Imperium,
fæhoved!**

Flyveblad fra LPAC uddelt over hele USA.

Seneste rapporter om 'Klimaforandringer': USA og Obama: Hold op med at spise for at redde planeten; Væk med mejeriprodukter og oksekød!

4. april 2014 – Seneste kapitel i rækken af onde rapporter om global opvarmning fra FN's Internationale Klimapanel (IPCC) udkom den 31. marts; forud for publiceringen udstedte Obamas Hvide Hus en erklæring den 28. marts, der hævdede det samme: Jordens klima er ved at blive ødelagt af menneskelige aktiviteter. Mennesket må begrænse sig selv ihjel. Uanset indpakningen, så er budskabet dekretet om folkemord, som det er blevet udstedt af Dronning Elizabeth og hendes kohorter, at verden er overbefolket. Mindst seks milliarder af de godt syv milliarder mennesker i verden bør elimineres.

En sikker måde at opnå dette på – bortset fra atomkrig – er at skabe hungersnød, som mange gange er blevet gjort af Det britiske Imperium. Denne udvikling er nu i gang på de amerikanske kontinenter, i tilslutning til Afrika og dele af Asien. Manglen på vand i Californien, Texas og andre vestlige delstater, nedskæringerne inden for landbrugsområdet, kombineret med mangel på handling for at lukke Wall Street

ned, resulterer nu i massiv nedgang inden for fødevareproduktion.

Dette er godt, siger de, der bakker op om IPCC, fordi »landbrugsforurening« må stoppe. En ny svensk undersøgelse siger, at de værste til at slippe drivhusgasser ud inden for fødevareproduktion, er kød- og malkebestande, hvis metangas skader klimaet. Chalmers University-gruppen har udgivet en forskruet analyse, som hævder, at, med mindre det stoppes, vil produktionen af okse- og lammekød tegne sig for halvdelen af alt udslip af drivhusgasser fra landbruget i 2070. Ost og andre mejeriprodukter vil tegne sig for ca. 25 % af den totale klimaforurening fra landbruget.

Hvad skal vi gøre? Vi skal opgive kød og mejeriprodukter. Undersøgelsesteamet fastslår, at okse- og lammekød tilsammen kun tegner sig for 3 % af verdens kalorieindtag, så det vil ikke være et tab at ophøre med at producere det.

Den svenske rapport lyder som en parodi af Dean Swift, men en dødbringende af slagsen.

»Vi har vist, at reduktion af forbruget af kød og mejeriprodukter er nøglen til at bringe klimaforurening fra landbruget ned til et forsvarligt niveau«, skrev Fredrik Hedenius, medlem af undersøgelsesteamet. Undersøgelsen advarer mod den vrangforestilling, at der skulle være nogen anden måde at nedskære forureningen fra dyrehold på. »Disse [forurenende] udslip kan reduceres med effektiv nytte inden for produktionen af kød og mejeriprodukter, så vel som ved hjælp af nye teknologier. Men de potentielle reduktioner fra disse forholdsregler er forholdsvis begrænsede og vil formentlig ikke være tilstrækkelige til at holde os inden for klimabegrænsningen, hvis forbruget af kød og mejeriprodukter forsat vokser.«

Stop kvægprutterne – »Biofordøjelse«

Det amerikanske kvæghold er, under den aktuelle Wall Street/London-politik, allerede skrumpet ind til henved 87 million stk. i alt (det samme som i 1951, hvor toppen lå på 110 millioner). Der har været drastiske reduktioner i antal kvæg i Texas. Det amerikanske forbrug af oksekød per person falder i øjeblikket dramatisk. Dette er Det britiske Imperiums politik, som udfolder sig.

Ikke desto mindre nægter kongresmedlemmer, som er imod global opvarmning, nominelt imod Obama, at tage initiativ til en rigsretssag. Det hvide Hus udsteder den ene sindssyge eksekutive ordre efter den anden, som ødelægger fødevareforsyningen og basale eksistensmidler.

Det hvide Hus' erklæring om klimaforandringer fra 28. marts indeholdt en liste over opdaterede, gale planer for at »afbøde klimaforandringer« ved at nedskære metangas og anden »kulstofforurening« (som det fremlagdes i »Præsidentens Klimahandlingsplan« fra juni 2013). Den nye erklæring anviser en liste over tiltag, opdelt efter kategori – energi, transport, landbrug. For eksempel reduktion af metangas på lokaliteterne med fracking-brønde. Og at gå efter kvægflatulens og dampe fra møddinger.

»Denne metan-strategi er en enkelt komponent i en serie af tiltag« for at opnå Obamas mål med at sænke udslip af drivhusgas med 17 % af 2005-niveauet, i år 2020, iflg. Dan Utech, særlig assistent til Obama for energi og klimaforandring, som talte med reportere den 28. marts.

Med hensyn til landbruget skal et nyt »biogas vejkort« bekendtgøres af Landbrugs- og Energiministeriet og Regeringskontoret for Miljøbeskyttelse. Planen er at anvise veje til at fremskynde anvendelsen af »metan-fordøjere« – maskiner, der nedbringer kvægprutter – med det mål at skære udslippet af drivhusgasser fra mejerisektoren ned med 25 % i 2020.

I anledning af årsdagen for mordet på Martin Luther King, 4. april 1968

»Du er måske 38 år gammel, som jeg tilfældigvis er. Og en dag ligger der en stor udfordring foran dig og opfordrer dig til at gå i brechen for et storslået princip, et storslået spørgsmål; en storslået sag. Og du nægter at gøre det, fordi du er bange ... Du nægter at gøre det, fordi du ønsker at leve længere ... Du er bange, fordi du vil miste dit job, og du er bange for at blive kritiseret og miste din popularitet; eller du er bange for, at nogen vil stikke dig ned, eller skyde dig, eller bombe dit hus; så du nægter at tage det ansvar ... «

»Ja, du vil måske leve videre til du er 90, men du vil være lige så død som 38-årig, som du vil være ved de 90. Og at du ophører med at drage livets ånde er kun en forsinket bebudelse af åndens forudgående død. Du døde, da du nægtede at gå i brechen for retten. Du døde, da du nægtede at gå i brechen for sandheden. Du døde, da du nægtede at gå i

brechen for retfærdigheden.«

– Martin Luther King, Ebenezer Baptist Church, Atlanta, november 1967.

Nøjagtig ét år før sin død ved morderhånd holdt dr. Martin Luther King en tale i New York City's Riverside Church, hvori han bebudede sin moralske fordømmelse af Vietnamkrigen. I det øjeblik, den 4. april 1967, trådte King tilbage fra at være talsmand og katalysator for den amerikanske borgerrettighedsbevægelse og påtog sig det moralske ansvar for USA's præsidentskabs globale og udenrigspolitiske handlinger. Han blev mødt med den mest intense ildstorm af kritik, han havde været ude for i sit liv. I et interview/dialog den 5. juli 2013 med kongresmedlem John Lewis, en medstifter af Studenternes Ikke-volds-koordinationskomite i 1960, og den sidste, levende person, som talte ved Marchen mod Washington i 1963, fremhævede journalist Amy Goodman:

»På daværende tidspunkt kaldte Time magasinet [Kings] tale for 'demagogisk bagvaskelse, der lød som et manuskript til Radio Hanoi.' Det er dr. Kings tale imod Vietnamkrigen i 1967. Washington Post erklærede, at King havde, citat, 'forringet sin nyttighed for sin sag, sit land, sit folk.'« Kongresmedlem John Lewis' respons var: »Jeg mener, at det er meget uheldigt med sådanne publikationer som Time magasinet og Washington Post? Hvis de skulle skrive de artikler om i dag, ville det være en helt anden historie. Dr. King havde ret. Han havde ret – ligesom så mange andre, der offentligt gik imod krigen, hvad enten det var Eugene McCarthy eller andre, og senere Bobby Kennedy. Det, som krigen var med til at ødelægge: så mange menneskers håb, drømme og ønsker.«

Alt imens John Lewis kommer med en velfortjent lovprisning af Kings Riverside Church-tale, så er Kings tale fra 3. april 1968 unik i amerikansk histories og verdenshistoriens

optegnelser. (Man hævder blandt kristne teologer, at Jesu Kristi accept, i Gethsemane Have, af prisen for sin genløsningsmission for menneskeheden – at han ville blive korsfæstet – er en handling, der ikke kan gentages. »Kristi efterfølgelse« – at tale sandt imod magten, selv med sit liv som indsats – er, imidlertid, en gentagelse af Gethsemane-princippet, et »udødeligt vidnesbyrd« om princippet sandhed. De fire ny-testamentelige evangelister fortæller, at Jesu Kristi accept af Gethsemanes bitre kalk omgående efterfølges af hans korsfæstelse næste dags middag. Kings bevidste accept af »prisen for discipelskab« skulle blive efterfulgt af hans død mindre end fireogtyve timer senere, kl. 6.01 den 4. april.)

King benyttede sig af profetisk forudviden. Han besluttede at konfrontere sine nærmeste medarbejdere, og sine tilhængere, i form af et møde i Bishop Charles Mason Temple i Memphis, Tennessee, med deres naturs sande udødelighed. Mange mennesker citerer ofte talens inspirerende slutning, men metaforen i begyndelsen af talen gør det ekstremt klart, at helheden er en gennemkomponeret enheds-idé. Alt imens talen fremstår som improviseret, er den imidlertid, fra første til sidste sætning, komponeret over ét, og kun ét tema: udødelighed. Dette er virkelig Martin Luther Kings »Gethsemane«-tale.

Uden at spille tiden genskaber King først, visuelt og verbalt, den historiske rum-tids bue og brise, i hvilken hans bemærkninger, renovationsarbejdernes sag og Kings sidste nat på Jorden, ville være placeret:

»Noget er i ved at ske i Memphis; noget er ved at ske i vores verden. Og ved I hvad, hvis jeg stod ved tidens begyndelse, med mulighed for at tage et slags generelt og panoramisk overblik over hele menneskehedens historie frem til i dag, og Den Almægtige sagde til mig, »Martin Luther King, i hvilken tidsalder ønsker du at leve?«

Så ville jeg foretage en mental flyvning til Egypten, og jeg

ville betragte Guds børn og deres storslåede udvandring fra Egyptens mørke fangekældre igennem, eller rettere tværs over Det røde Hav, gennem ødemarken og videre frem til Det forjættede Land. Og på trods af det storslåede syn ville jeg ikke standse dér.«

»Jeg ville rejse videre til Grækenland og i mit sind drage til Olympen. Og jeg ville se Platon, Aristoteles, Sokrates, Euripides og Aristofanes samlet rundt om Parthenon. Og jeg ville iagttage dem rundt om Parthenon, mens de diskuterede virkelighedens store og evige spørgsmål. Men jeg ville ikke standse dér.«

»Jeg ville rejse videre, selv frem til Det romerske Imperiums velmagtsdage. Og dér ville jeg se udviklinger, gennem forskellige kejsere og ledere. Men jeg ville ikke standse dér.«

»Jeg ville endda nå frem til Renæssancens tid og få et hurtigt billede af alt det, som Renæssancens gjorde for menneskets kulturelle og æstetiske liv. Men jeg ville ikke standse dér.«

»Og jeg ville endda rejse videre til den mand, efter hvem jeg er opkaldt, og hans levested. Og jeg ville betragte Martin Luther, mens han fastgjorde sine femoghalvfems teser på døren til Wittenberg kirke. Men jeg ville ikke standse der ... «

»... Mærkeligt nok ville jeg vende mig mod Den Almægtige og sige, »Hvis Du vil tillade mig at leve blot nogle få år i anden halvdel af det 20. århundrede, vil jeg være tilfreds.«

Mod slutningen af sin tale reflekterede King også over sit nær-mord som følge af et knivstikkeri i New York City i 1958:

»Der stod i New York Times den næste morgen, at hvis jeg havde nyst, ville jeg være død. Nå, men ca. fire dage senere, efter operationen, efter at mit bryst var blevet

åbnet og knivsbladet var blevet fjernet, gav de mig lov til at bevæge mig rundt på hospitalet i en kørestol. De gav mig lov til at læse noget af den post, der var kommet, fra hele landet og fra hele verden kom der venlige breve. Jeg læste nogle få af dem, men der var ét, som jeg aldrig vil glemme. Jeg havde fået brev fra præsidenten og fra vicepræsidenten. Jeg har glemt, hvad der stod i de telegrammer. Jeg havde fået besøg og et brev fra New Yorks guvernør, men jeg har glemt, hvad der stod i det brev. Men der var et andet brev, der kom fra en lille pige, en ung pige, som var elev på White Plains High School. Og jeg så på et brev, og jeg vil aldrig glemme det. Det sagde ganske enkelt,

'Kære dr. King,

Jeg er en elev i niende klasse på White Plains High School.

Det burde ikke betyde noget, men jeg vil gerne nævne, at jeg er en hvid pige. Jeg læste i avisen, hvad der var sket med Dem, og om Deres lidelser. Og jeg læste, at hvis De havde nyst, ville De være død. Og jeg skriver ganske enkelt for at sige, at jeg er så glad for, at De ikke nyste.'

Og i aften vil jeg gerne sige – i aften vil jeg sige, at jeg også er glad for, at jeg ikke nyste.«

Efter at have fortalt om alle de ting, som det var lykkedes ham at sætte gang i, være en del af og opnå – Birmingham, Marchen mod Washington, Loven om Borgerrettigheder (1964), Nobels Fredpris (1964), Selma, Loven om Retten til at Stemme (1965), oppositionen til Vietnamkrigen – »fordi jeg ikke nøs«, hævder King, »det betyder faktisk ikke noget nu, for jeg har været på Bjergets Top«, med en reference til Moses, som ikke kom ind i Det forjættede Land efter at have ført hebræerne igennem ørkenen i fyrre år, men klatrede op på toppen af Nebobjerget og af Gud fik lov at se det. King talte om,

hvordan han havde set fremtiden, levede i fremtiden, og var udødelig i den forstand. King talte ikke ud fra en forudelse om døden; han talte ud fra sin accept af prisen for discipelskab.

»Jeg ved ikke, hvad der vil ske nu. Vi har en vanskelig tid foran os. Men det er lige meget med mig nu, for jeg har været på bjergets top.

Og det gør mig intet.

Ligesom alle andre vil jeg gerne leve et langt liv. Et langt liv har sin berettigelse. Men det bekymrer jeg mig ikke om nu. Jeg ønsker kun at gøre Guds vilje. Og han har givet mig lov til at gå op ad bjerget. Og jeg har kigget ud over det. Og jeg har set Det forjættede Land. Men jeg vil gerne have, at I ved i aften, at vi, som et folk, vil nå frem til Det forjættede Land!«

Foto: Martin Luther King holder sin berømte tale, 'I have a dream' på trapperne til Lincoln Memorial i den amerikanske hovedstad Washington D.C. den 28. august 1963 i forbindelse med den store borgerrettighedsmarch "March on Washington for Jobs and Freedom".

Obama rykker NATO nærmere en konfrontation med Rusland

27. marts 2014 – Trods påstande om det modsatte har præsident Obama, sammen med visse af sine europæiske allierede, rykket NATO nærmere en konfrontation med Rusland med sin rejse til Europa i denne uge. Obamas vice-nationale rådgiver Ben Rhodes sagde til reportere, der var med på præsidentens rejse til Rom

i går, at USA, sammen med andre af sine NATO-allierede, vil øge styrkerne i Østeuropa som respons på Ruslands angivelige aggression imod Ukraine.

Selv om han var knap med detaljer mht. hvilken styrkeforøgelse man tænker på, sagde Rhodes, at idéen var at stille »en permanent tilstedeværelse til rådighed for at berolige vore allierede«. Han ville ikke sige, hvilke specifikke lande, der ville få yderligere amerikanske styrker, men iflg. *Associated Press* bemærkede han, at USA er særlig bekymret for Polen og de Baltiske stater. I Den britiske premierminister David Camerons erklæring til parlamentet i går lød der også et ekko af temaet om Polen og Baltikum.

»Vi bør gøre alt, vi kan, for at berolige Letland, Litauen og Estland og i Polen om, at vi virkelig tror på deres NATO-medlemskab og de garantier, vi har givet dem«, sagde han.

Og i Washington skyndte den britiske forsvarsminister Phillip Hammond sig at berolige sine værter om, at sidste års afstemning i Underhuset imod at gå i krig mod Syrien ikke betød, at Storbritannien havde mistet sin appetit på udenlandske militærinterventioner (som *The Telegraph* skriver det).

»Vi er fortsat fast besluttet på at spille vores rolle på verdensscenen og gøre det som partner og allieret til USA«, sagde han i går. I en tale på den britiske ambassade insisterede Hammond også på, at Vesten havde udelukket militæraktion imod Rusland, men bestemt ikke økonomisk krigsførelse.

»Vi har truffet en klar beslutning om, at den korrekte respons primært er diplomatisk, økonomisk og inden for energipolitik«, sagde han. »Den russiske økonomi er en akilleshæl. Kapital flygter ud af det russiske system som svar på de aktuelle begivenheder. Rusland er sårbar over for Vestens beslutninger om at investere i større energimæssig

uafhængighed [for Europa] fra Rusland.«

Problemet er, naturligvis, at NATO faktisk ikke har den nødvendige konventionelle militærstyrke til at føre krig mod Rusland, hvilket betyder, at krig med sig bringer faren for en nuklear optrapning, selv om det ikke er alle, der vil indrømme det. »De begrænsede styrker på jorden i Europa er ikke beregnet til pludselig at sætte magt ind over for Rusland i løbet af nogle få dage«, sagde Anthony H. Cordesman, en militæranalytiker ved Center for Strategic and International Studies, til *New York Times*. »Grundlæggende set er det mest konstruktive, man kan gøre, ikke at skabe en sådan udfordring, at Rusland ville føle sig tvunget til at respondere.« Det er sandelig sandt, for hvem, der er fornuftig.

Alle disse rygter, der skaber frygt, som sættes i omløb om Rusland, har imidlertid forårsaget, at der er udbrudt en debat i både Sverige og Finland om, hvorvidt disse to lande burde være medlemmer af NATO eller ej. En meningsmåling i Finland fandt, at flertallet af finnerne imidlertid foretrak en militær alliance med Sverige frem for at gå med i NATO. Debatten i Sverige om at tilslutte sig NATO har nået feberagtige højder, men meningsmålinger dér rapporterer, at flertallet af svenskere også er imod en tilslutning til NATO. Pensioneret general Gustav Hägglund, tidligere chef for Finlands forsvarsstyrker, sagde til *Defense News*, at, i et demokrati er det sundt at have en debat om landets fremtidige forsvarspolitik, men

»Jeg tror ikke, Rusland udgør en fare for Finland.«

Finland, som har en lang grænse mod Rusland, har en anden historie mht. Rusland end landene i Østeuropa.

»Rusland ville ikke vove at komme her«, sagde han. »De ville få en blodig næse, og det ved de«.

Foto: Obama inspicerer Roms Æresgarde

Pentagon svarer på EIR undersøgelse vedr. artikel af Sivkov om USA's krigsforberedelser mod Rusland

27. marts 2014 – Onsdag morgen besvarede Forsvarsministeriet med en præcist udformet erklæring en forespørgsel fra EIR vedr. artiklen »Vesten forbereder sig på krig med Rusland«[1] af dr. Konstantin Sivkov, præsident for Akademiet for Geopolitiske Studier, som i sin artikel fra 18. marts hævdede, at USA er i færd med at forberede sig til atomkrig mod Rusland i Europa, og at moderniseringen af B61 atombomben er en indikation på dette.

Talskvinde for Pentagon, Cynthia O. Smith, stod for den følgende erklæring her til morgen, som respons på Sivkovs artikel:

Rapporten om Atomholdningen fra 2010 konkluderede, at USA ikke vil udvikle nye atomspræghoveder; USA forfølger et Livsforlængelsesprogram (LEP) for spræghovederne for at sikre et sikkert, beskyttet og effektivt atomlager uden atomprøvesprængninger. Formålet med LEP er at styrke afskrækkelse gennem at sikre effektive midler til at udgøre en risiko for mål, ikke at støtte nye militære missioner eller give nye militære kapaciteter. LEP vil ikke give våbnene nye missioner eller evner. LEP ændrer muligvis målelige karaktertræk mht. præstation/design under processen med at erstatte forældede komponenter. For eksempel vil B61 LEP

tillade mere plads til at inkorporere forholdsregler til sikkerhed og vished i sprænghovedet. B61 LEP vil også yde forøget flyoverlevelse og sikrere afleveringsprofiler.«

Som svar på den påstand, at USA søger at ugyldiggøre den russiske, strategiske afskrækkelse:

»Som erklæret i Rapporten til Kongressen fra juni 2013 om USA's Strategi for anvendelse af Atomvåben, så søger USA at bevare strategisk stabilitet over for Rusland. I overensstemmelse med målet om at bevare en effektiv afskrækkelsesholdning søger USA at forbedre den strategiske stabilitet ved at demonstrere, at det ikke er vor hensigt at ugyldiggøre Ruslands strategiske atomafskrækkelse eller at destabilisere det strategiske, militære forhold til Rusland. Strategisk stabilitet ville blive styrket gennem lignende russiske skridt over for USA og vore allierede.«

Alt imens erklæringen vil blive fortolket på forskellig vis, så hævder den klart, at det amerikanske militær ikke har nogen hensigt om at bruge den forstærkede B61-bombe til et atomart førsteangreb mod Rusland, ej heller har det til hensigt at ændre noget i USA's atomholdning.

Ikke desto mindre forbliver den påstand tilbage, at ændringerne i ydedygtigheden af det våben, der nævnes i erklæringen – at der er tale om en forøget flyoverlevelse – såvel som forbedringen af præcisionen og dets lave sprængkraft (der kan ændres fra 0,3 til 50 kiloton), rent faktisk udgør en ny nuklear kapacitet, som udviser skellet mellem nukleare og konventionelle våben og gør dem mere militært »anvendelige.«

Som respons på Pentagons svar bemærkede Lyndon LaRouche, at man ikke kan komme uden om den kendsgerning, at Det britiske Imperium gør fremstød for en politik om en nuklear konfrontation med Rusland og Kina som respons på det nuværende, globale, monetaristiske systems umiddelbart forestående død, som nu er gået ind i sin »bail-in«-

undergangsfasen. Kendsgerningen er, at udviklingen og opstillingen af nye, taktiske atomvåben, kombineret med opstillingen af det europæiske missilforsvarsprogram, ikke er andet end en politik for førsteangreb. LaRouche understregede, at det er en politik for førsteangreb, som er udtænkt i London af Det britiske Imperium, og som forfølges af deres håndlanger i Det hvide Hus, Obama.

Læs også:

Helga Zepp-LaRouche, 22. marts, artikel:

Verden på randen af 3. Verdenskrig: Hvorfor modernisere USA's atomvåben?

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1592>

---

[1] Seneste Nyt 23. marts: SKAL EUROPA VÆRE SKUEPLADS FOR ATOMKRIG MED RUSLAND?
<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1591>

USA: En fanfare for Obamas omgående tilbagetræden

24. marts 2014 – Professor Michael Brenner fra Universitetet i Pittsburgh har offentliggjort et tilbundsående forslag om at stille præsident Barack Obama for en rigsret, som begynder med Obamas rolle i den løbende skandale omkring CIA's hacking ind i computerne hos Senatets Særlige Komite for Efterretningsaktiviteter. Brenner fortsætter med at nævne Obamas og Eric Holders (justitsministeren) åbenlyse krænkelse af loven ved at undtage Wall Street-bankierer fra kriminalretslig forfølgelse. Han slutter med, at Obama gør amerikanske borgere til mål for mord, uden nogen retslig proces.

Brenner begynder: »Præsidenten for De forende Stater har en overordnet forpligtelse: at opretholde Forfatningen og håndhæve landets love. Det er den ed, han aflægger på Indsættelsesdagen. Hvis han ikke til fulde overholder denne forpligtelse, bryder han kontrakten mellem sig selv og samfundet, fra hvilket han har sin myndighed, og på hvis vegne han handler. Konsekvensen er en trussel mod Republikkens velbestående. Barack Obama har krænket sin ed. Årsagerne til, at han har gjort det, er uvæsentlige for spørgsmålet om denne krænkelse og dette tillidsbrud – uanset, hvor bemærkelsesværdige de måtte være. Det kan skyldes en misfortolkning af embedsforpligtelserne; det kan skyldes en mangel på overbevisning om noget som helst under Himlen undtagen sin egen egenart; det kan skyldes en indgroet følelse af exceptionalisme, som overgår formelle regler; det kan

skyldes ekstrem politisk hensyntagen over for de kræfter i landet, som viser ham ærefrygt. Det er sandsynligvis en kombination af alle disse årsager.«

Efter en fremlæggelse af en detaljeret gennemgang af sagen med CIA-direktør John Brennan, der hackede sig ind i Senatets Særlige komite for Efterretningsaktiviteter for at stjæle »Panettarapporten«, som beskriver CIA's krænkelser af loven med sit program for torturforhør, og præsidentens beskyttelse af Brennan og CIA, konkluderer Brenner med fede typer: »Med hensyn til alle tre spørgsmål handlede CIA under John Brennans ledelse ikke som en slyngelagtig organisation. Fjernelsen af 'Panettarapporten' og andre dokumenter fra Senatskomiteens computere, hacking af personalets filer og afsendelsen af en 'rapport over forbrydelser' til justitsministeriet skete med præsident Barack Obamas viden og godkendelse.«

Efter at beskrive de to andre forbrydelser, der berettiger til en rigsretssag, konkluderer Brenner, at Obama må tvinges til omgående at træde tilbage. Alt imens Kongressen har alle beviserne for at stille ham for en rigsret, så advarer Brenner om, at niveauet af politiske intriger og partiskhed gør en rigsretssag initieret af Kongressen usandsynlig and uordentlig. Derfor må Obama tvinges til at træde tilbage omgående. Brenner nævner den nylige sag med Pave Benedict 16., som trådte tilbage som følge af Vatikanets manglende evne til at håndtere Kirkens pædofili-skandale, for at tillade en mere kvalificeret efterfølger at overtage Pavestolen, som model for at fremtvinge Obamas omgående tilbagetræden.

Helga Zepp-LaRouche: Verden på randen af 3. Verdenskrig: Hvorfor modernisere USA's atomvåben?

22. marts 2014 – Der er ikke en eneste grund til, at Tyskland skulle gå med til selv de mindste sanktioner mod Rusland, for de er lige så meget rettet imod vore fundamentale interesser, hvor de er en del af en yderst farlig, eskalerende spiral, for enden af hvilken udslettelsen af den menneskelige civilisation gennem en global, termonuklear krig findes. Hvis denne katastrofe skal afvendes, må vi i stedet for omgående sætte en international fredsorden på dagsordenen, i hvilken alle nationer på denne planet arbejder sammen om menneskehedens fælles mål.[1]

Hvad får EU's stats- og regeringsledere til i al hast at underskrive en delvis EU-associeringsaftale med »Jats«, af Victoria Nulands nåde overgangs-ministerpræsident i Ukraine, i hvis regering der sidder 3 nazistiske ministre, hvis chef for sikkerheds- og forsvarsrådet er medstifter af det National-Sociale Parti, Andrij Parubij, og hvis justitsminister, general Oleg Machnitzki, er et førende medlem af det ultranationalistiske Svoboda-parti?

Hvorfor indgår EU en pagt med en regering, der kom til magten gennem et statskup, som fascistiske stormtropper var ansvarlige for, og samtidig lancerer sanktioner imod Rusland, som, iflg. velrenommerede internationale og frem for alt amerikanske eksperter i forfatningsret, som f.eks. John V. Whitbek[2] og professor Stephen Cohen[3], har holdt sig strengt til folkeretten? Det betyder, at EU er fast besluttet på at holde fast ved en imperialistisk kurs over for Rusland, som imidlertid på ingen måde vil indbringe den håbede forøgede

magt, men tværtimod vil føre til Europas udslettelse i en atomkrig!

Præsidenten for det russiske Akademi for Geopolitiske Spørgsmål, militæreksperten dr. Konstantin Sivkov[4], kommenterede NATO's seneste beslutning om at modernisere og forstærke de taktiske luftstyrker og de taktiske atomvåben i Europa, som et potentielt tegn på en forberedelse til en krig med Rusland. Ifølge dette skal jagerflyene F-16 og Tornado BBC, såvel som det videreudviklede jagerfly F-35, i fem NATO-lande udstyres med udrustning, som gør det muligt at kaste atombomber af B61-12-klassen. Derved bliver lande, som hidtil har været ikke-atomvåbenlande, udstyret med atomvåben, og det er Belgien, Holland, Tyrkiet, Tyskland og Italien.

Hans M. Kristenson[5], ophavsmand til Federation of American Scientists Strategic Security Blog, har tidligere, den 28. februar, vurderet denne videreudvikling af B61-12-bomben som en overtrædelse af traktaten om ikke-spredning af atomvåben og som et brud på Obamaregeringens løfter om at reducere atomvåbnenes rolle i det hele taget. Under påskud af en forlængelse af levetiden har man skabt en ny atomkapacitet, som ikke eksisterede med den nuværende version af bomben. Takket være et helt nyt udstyr i halepartiet ville træfsikkerheden blive væsentligt forbedret fra de nuværende 110 – 180 meter til ca. 30 meter, og de har yderligere den evne at kunne glide frem til deres mål, hvilket tilsammen muliggør angreb med væsentlig lavere radioaktivt nedfald.

Kristenson understreger, at B61-12-bomberne ville være i stand til at tage hele spektret af militære missioner mod mål gennem brugen af ikke-styrede bomber (fritfaldsbomber) af bordet, fra den mindste sprængkraft i B61-4 (0,3 kiloton) til B83-1 med 1200 kiloton og den nukleare bunkers-sprængbombe B61-11. »Det er en betydelig ydelse for et våben, som for blot nogle år siden blot blev betegnet som en generel overhaling af fire gamle B-61 bomber. Nu er B61-12 en opgraderet atombombe til alle formål, som generelt tager hele spektret af fritfalds-

bomber af bordet«, skriver Kristenson og spørger, hvorfor skaber man denne kapacitet, når de slet ikke modsvarer Europas sikkerhedsinteresser?

Dr. Sivkov formoder, at den fejlslagne, amerikanske strategi (at, gennem det pro-vestlige kup i Ukraine, afskære Rusland fra den strategisk vigtige adgang til Sortehavet, og dermed gøre landet forsvarsløst, HZL) kunne føre til en mere radikal politik, nemlig et direkte militært angreb på Rusland. I denne sammenhæng giver forsøget på at forøge de taktiske atomvåbens potentiale i Europa helt igennem mening, nemlig den at opnå overlegenhed over for de russiske våbensystemer. I tilfælde af, at USA opnår dette mål, ville det muliggøre en NATO-angrebskrig i Europa, mens Rusland vil begrænse sig mht. til at føre krig på europæisk territorium og give afkald på et angreb med atomvåben mod USA af frygt for et gengældelsesangreb fra amerikanernes strategiske kapacitet. Moderniseringen af de taktiske atomvåben i Europa må derfor vurderes som en amerikansk forberedelse til en krig med Rusland.

Den utopiske forestilling, at en atomkrig »kan vindes« gennem en videreudvikling af intelligente våbensystemer, viser sig i alle aspekter af NATO's og USA's doktriner, som alle tilsigter at udslette luftforsvaret, ødelægge kommando- og kontrolfunktionerne og således eliminere evnen til at udføre et gengældelsesangreb. Det er grundforudsætningen for det amerikanske missilforsvarssystem i Østeuropa, det er grundlaget for doktrinen om »Prompt Global Strike« (omgående globalt angreb), såvel som for Air-Sea-Battle-doktrinen (luft-søslagsdoktrin) over for Kina. I *Strategic Studies Quarterly*, US-Airforce's officielle magasin, havde forfatterne Lieber og Press allerede i foråret 2013 bebudet afslutningen på NATO's MAD-doktrin (Gensidig garanteret ødelæggelse) og opstillingen af tesen om, at en atomkrig kan vindes. Diverse kritikere af denne vrangforestilling har påpeget, at alle disse doktriner opfordrer til et væddeløb om at levere et førsteangreb og

forhøjer faren for krig massivt.

Disse utopiske krigsdoktriner er udtryk for den kendsgerning, at Storbritannien og USA, efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991, i stedet for at udnytte chancen for at etablere en virkelig fredsorden, besluttede at herske over hele verden som et imperium på basis af det særlige, angloamerikanske forhold. Med denne plan for øje findes grunden til NATO's og EU's kontinuerlige udvidelse mod Øst, såvel som også den systematiske inddæmningsstrategi over for Rusland og Kina. Nogle strategiske analytikere indrømmer imidlertid, at den aktuelle krise begyndte her, og at det også er her, grunden skal findes til, hvorfor man aldrig har tilbudt Rusland at blive en del af en sikkerhedsalliance og lige så lidt har besvaret diverse russiske tilbud. Den europæiske Møntunion (euroen), som en pris for den tyske genforening og EU-traktaterne fra Maastricht til Lissabon, har forvandlet EU til at være juniorpartner i dette angloamerikanske imperium.

Den akutte krigsårsag er et resultat af det umiddelbart forestående sammenbrud af det transatlantiske finanssystem. Hverken det britiske monarki og dets magtbase, City of London, eller kontinuummet Bush-Obama og deres magtbase, Wall Street, kan bære den forestilling, at deres system bryder sammen, alt imens de asiatiske lande – Kina, Indien og Rusland – udvikler sig økonomisk. Det er den gamle, geopolitiske tilskyndelse fra Halford Mackinder, Milner, Haushofer og Co. – den overbevisning, at det eurasiske hjertelands dominans er en trussel mod de atlantiske randstater –, som allerede førte til Første Verdenskrig. EU's netop vedtagne Enhedsmekanisme til Bankafvikling[6] (SRM), altså den trinvis plan for en Europæisk Bankunion og den såkaldte Cypern-model[7], bail-in, betyder enden på det europæiske finanssystem. For hvis denne bail-in-mekanisme bliver indført, vil det håbløst bankerotte finanssystem kollapse indad, nogenlunde på samme måde, som hvis trækspillet til en elevator går i stykker på 70. etage i en skyskraber, og elevatoren styrter til jorden i frit fald.

Man må forstå idéen om imperium og dens geopolitiske motivation, som er orienteret mod Ruslands og Kinas kapitulation og om nødvendigt ødelæggelse gennem krig, for at forstå den strategiske situation. Intensive økonomiske forbindelser mellem Tyskland og begge de nævnte lande er en torn i øjet på imperiet. Og derfor er økonomiske sanktioner det bedste middel til at ruinere dette samarbejde, til skade for begge sider.

Denne geostrategiske konfrontation med Rusland og Kina, og deres potentielle samarbejde med industrinationen Tyskland, har været den historiske kontinuitet, siden Bismarcks dage – heri lå grunden til hans afskedigelse som kansler og til de skaktræk, med hvilke kursen for udbruddet af Første Verdenskrig blev afstukket. Da Rathenau forsøgte at overvinde den isolation og det økonomiske kvælergreb, som blev landet påtvunget gennem Versailles-traktaten, gennem Rapallo-traktaten, som altså gik ud på et omfattende økonomisk samarbejde med Rusland, blev han og alle andre, der havde underskrevet denne traktat, myrdet inden for et år. Den veldokumenterede finansielle understøttelse af Hitler gennem chefen for Bank of England, Montagu Morgan, og Prescott Bush[8], havde den samme principielle årsag; man vidste, at, med Hitler ville det komme til en krig mellem Tyskland og Rusland. Da Tyskland blev tvunget ind i Maastricht-spændetrøjen, havde det det erklærede mål at forhindre Tysklands økonomiske samarbejde med Rusland og Eurasien, hvilket Ruslands geopolitiske nederlag under Jeltsin-årene havde forhindret.

Det eksistentielle spørgsmål, som vi i Tyskland i dag står overfor, lyder således: Har vi lært noget som helst af historien, eller vil vi for tredje gang lade os gøre til ofre for Det britiske Imperiums geopolitik, for hvilket imperium Wall Street historisk set blot er en filial?

Hvis vi ikke vil gå med til, at vi, ved hjælp af en eskalerende spiral af økonomiske sanktioner, som ruinerer os,

og en militærpolitik, som gør os til skueplads for en atomkrig, medvirker til vor egen undergang, som lam, der føres til slagtebænken, så må Tyskland tage initiativet og foreslå en fredsorden.

Hvis nu vigtige repræsentanter for industrien, de sociale organisationer og andre tænkende mennesker foreslog at overvinde kasinoøkonomien gennem indførelsen af en bankopdeling i traditionen efter Glass/Steagall-loven[9], blive enige om et kreditsystem[10] sammen med de eurasiske nationer til opbygning af Verdenslandbroen[11] og forpligte sig til at samarbejde for menneskehedens fælles mål, så ville der være en udvej.

Er vi intelligente nok til at vedtage dette alternativ?

---

[1] Helga Zepp-LaRouche:

» Et nyt, økonomisk/kulturelt paradigme kan skabe en skøn fremtid for menneskeheden«:
<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[2] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1588>

[3] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1377>

[4] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1591>

[5] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1591>

[6] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1590>

[7] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1041>

[8] *jo, far og farfar til de senere amerikanske præsidenter!*
– SI-red

[9] Tom Gillesberg: Glass/Steagall – ikke EU-fascisme

Og GLASS-STEAGALL BANKOPDELING

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[10] NYT KREDITSYSTEM

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

[11] Video: Den eurasiske Landbro, engelsk.

Videoserien er i færd med at blive oversat til dansk – hold øje med det!

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/411>

SKAL EUROPA VÆRE SKUEPLADS FOR ATOMKRIG MOD RUSLAND?

Russisk strategisk tænk: USA forbereder sig på atomkrig mod Rusland; LaRouche: Obamas Hitler-i-bunkeren træk

22. marts 2014 – Er USA i færd med at forberede en krigsskueplads – atomkrig mod Rusland i Europa?

Dr. Konstantin Sivkov argumenterer, i en artikel den 18. marts med titlen »Vesten forbereder sig til krig med Rusland«, at det er virkelig præcist, hvad USA gør, især efter, at Rusland har påført USA et strategisk nederlag med sin annektering af Krim-halvøen. Sivkov, præsident for Akademiet for Geopolitiske Studier, som blev stiftet af tidl. højtstående embedsmand i det russiske Forsvarsministerium, gen. Leonid Ivashov, påpeger moderniseringen af den taktiske bombe B61 og planer om at integrere den i F-16 og Tornado flyene i fem NATO-lande, såvel

som udstationeringen af amerikanske styrker i Europa, en opgave, der skal fuldføres omkring 2019, hvor de første B61-12'ere skal leveres. Omtrent ved årtiets slutning skal disse F-16'ere og Tornadoer erstattes af F-35 Fælles Angrebskampfly, som også vil have kapacitet til at kaste de forbedrede B61-bomber.

Sivkov trækker helt tydeligt på to nylige indlæg af Hans M. Kristenson, forfatteren af Federation of American Scientist's Strategic Security Blog, dog uden at nævne den. Kristenson antyder meget kraftigt, at opgraderingen af B61-12 er en overtrædelse af NPT (Traktaten om ikke-spredning af kernevåben) og Obamaregeringens egne løfter, fordi det grundlæggende set skaber en ny atomkapacitet, som ikke findes i de aktuelle versioner af denne bombe, men det gøres under påskud af et program om forlængelse af levetid (*bombens? – red*), (om end det er bagud iflg. tidsplanen og overskrider budgettet). Iflg. dette program får den opgraderede bombe en ny samling 'haleudstyr' (tail kit assembly), som væsentligt forbedrer dens præcision fra omkring 110-180 meter ned til måske så lidt som 30 meter. Haleudstyret giver også bomben evnen til at svæve hen mod sit mål, noget, som de aktuelle ikke-styrede versioner af bomben ikke kan. Ifølge Obamaregeringens egen definition af et »livsforlængende program« må B61 ikke få nye militære kapaciteter, men her er det altså.

Kristenson bemærkede i et indlæg den 28. februar, at NATO i 2012 besluttede, at »alliancens atomstyrkeholdning i øjeblikket imødegår kriterierne for en holdning om effektiv afskrækkelse og forsvar.« Hvis det er tilfældet, spørger han, »hvorfor så opgradere den med styrede B61-12 atombomber og F-35 lydløse kampfly?« Ja, hvorfor skabe denne nye kapacitet, når det offentligt erklærede mål er at fjerne behovet for atomvåben i det hele taget, og hvorfor skabe den, når det ikke engang er passende for Europas sikkerhedsbehov i dag?

Direkte angreb på Rusland

Sivkov argumenterer, at opgraderingen af B61 ikke har noget at gøre med nogle af disse erklæringer. Han antyder, at USA's fejlslagne strategi i Eurasien kunne føre til en mere radikal politik, »et direkte angreb på Rusland.« I denne sammenhæng er en forøgelse af potentialet for taktiske atomvåben i Europa derfor fuldt ud forståeligt: det drejer sig om at opnå disse våbens overlegenhed over for Rusland.« Hvis USA opnår dette mål, så vil en NATO-aggressionskrig være mulig, og Ruslands evne til et tilsvarende gengældelsesangreb vil være begrænset af risikoen for et amerikansk, strategisk svar.

»Formodentlig antager det amerikanske lederskab, at Rusland fører en kampagne om krig mod NATO på den europæiske skueplads og ikke vil beslutte at bruge strategiske atomvåben mod USA af frygt for gengældelse«, skriver Sivkov. Han tilføjer, at USA's beslutning om at forøge de taktiske atomvåbens kapacitet i Europa er »et tegn på USA's forberedelse til krigen mod Rusland.«

Sivkovs artikel er endnu en indikation på den intense opmærksomhed, som russiske militæranalytikere, både bag scenen og i artikler offentliggjort af uafhængige organisationer, udviser over for forsøg på at neutralisere Ruslands atomafskrækkelse.

Virkeligheden er den, at den krig, som der er umiddelbar udsigt til, ikke vil blive en europæisk krig, men en totalt global termonuklear krig, som Lyndon LaRouche har påpeget. De forberedelser, som Sivkov og Kristenson kommenterer, drejer sig om at opnå en kapacitet til at forsøge at udslette Ruslands og Kinas evne til at udføre en gengældelsesangreb før og under et fuldt optrappet, termonukleart angreb på Eurasien. Enhver, der måtte betvivle dette, behøve blot at læse Obamaregeringens rapport til Kongressen sidste sommer om strategien for anvendelse af atomvåben. Dette dokument erklærer, at de nye retningslinjer, som det beskriver,

»kræver, at USA bevarer en betydelig evne til at imødegå potentielle modstandere.« Men dette vil ikke fungere.

»Det, der er tale om, er et forsøg fra Det britiske Imperiums side«, sagde Lyndon LaRouche. »Glem USA. USA er imod dette her, med undtagelse af Brennan osv.«

»Det er en refleksion af britisk ekstremisme og Obamas sindssyge. Han opfører sig nu på en måde, som vi nødvendigvis må anse for at være klinisk sindssyge. Med andre ord, så er han Hitler i bunkeren. Og jeg mener, at vi nok skal sige det sådan. 'I en Hitler-i-bunkeren-reaktion fra Obama.' Men ophavsmanden til alt det her er det britiske monarki, – Det britiske Imperium. Og det er kapaciteten. Den afgørende kapacitet er USA's deltagelse som en allieret af Det britiske Imperium. Det er sådan, det ville blive ført. Det er sådan, som man faktisk ville køre et globalt program.«

»Hvis Obama forsøger at lancere en Tredje Verdenskrig, vil det eneste, effektive modangreb være en tilintetgørelse af kredsen omkring det britiske monarki og deres medskyldige. Det ville være en afskrækkelse. Man må tænke på en psykologisk afskrækkelse. Den største afskrækkelse er at overbevise det britiske imperiesystem om, at DET er målet for udslettelse, snarere end nogen andel del af verden.«

Sivkovs artikel kan læses på russisk:

<http://vpk-news.ru/news/19567>

De to nylige indlæg af Hans Kristenson findes på:
<http://blogs.fas.org/security/2014/02/b61-12pictures/> :

B61-12: First Pictures Show New Military Capability

Og

på:

<http://blogs.fas.org/security/2014/03/b61-12integration/> :

B61-12 Nuclear Bomb Integration on NATO Aircraft to Start in 2015.

USA: Obama angrebet for tiltag mod russisk konfrontation; Pillar siger »lær af Putin«

21. marts 2014 – Præsident Barack Obama kommer fortsat under en flodbølge af angreb pga. sine provokationer mod en verdenskrig med Rusland. I går spidde den internationale advokat John Whitbeck Obama i en bredt cirkuleret kommentar, hvor han systematisk demonstrerede, at de russiske handlinger i Krim holder sig fuldstændig inden for både den internationale lovs ånd og bogstav.

Whitbeck roste den russiske præsident Vladimir Putins tale tidligere på ugen, hvor han gjorde klart rede for den russiske tankegang og verdensanskuelse, inkl. hans detaljerede behandling af den præcedens, som sagen omkring Kosova har skabt, og på hvilken han bygger genannekteringen af Krim, efter at der var gennemført en række trin, som loven påbød.

Whitbeck afluttede sin omhyggeligt udarbejdede juridiske vurdering med en historisk forudsigelse: »Når 'realistiske'

statskunststuderende i en roligere atmosfære nogle år fremtiden ser tilbage på de seneste måneders begivenheder omkring Ukraine og Krim, forventer jeg, at Putin vil få karakteren A+ for intelligens, tilbageholdenhed og effektivitet. Jeg har også mistanke om, at den aktuelle bagvaskelse, dæmonisering og selv 'Hitlerisering' af Putin af mindre intelligente, tilbageholdende og effektive politikere i Vesten i en ikke ringe grad er motiveret af jalousi og personlig forlegenhed.«

William Pfaff, der jævnligt skriver til *International Herald Tribune*, samstemte i kritikken af Obama i en kronik med titlen »Nyt Koldkrigshysteri«[1], hvor han også citerede Putins tale og Putins offentlige erklæring om, at han »ikke har yderligere krav på Ukraine«. Pfaff stillede Putins ligefremme fremgangsmåde op i kontrast til Obamas, hvem han beskrev som »ude af kontakt med virkeligheden, når han protesterer mod krænkelse af international lov, når hele verden ved, at USA er det land, der ignorerer den mest.«

Paul Pillar: Lær om international lov af Putin

Paul Pillar, en mangeårig, anti-Cheney leder af amerikanske efterretningskredse, nu pensioneret, kommenterede sluttelig den såkaldte Ukraine-krise i to artikler i »*The National Interest*«, som han regelmæssigt skriver for.[2]

Den anden artikel fra 19. marts[3] drejer sig om, hvad amerikanere kan lære af Putins tale den 18. marts til den russiske lovgivende forsamling og andre fremstående personer. Selv om Pillar bagatelliserer visse aspekter af det, Putin sagde, citerer han hele dennes anklage mod USA og venner for deres tilsidesættelse af international lov:

»Vore vestlige partnere, anført af USA, foretrækker ikke at lade sig lede af international lov i deres praktiske politik, men af skydevåbnets lov. De mener, i deres eksklusivitet og exceptionalisme, at de kan bestemme verdens skæbne, og at det

kun er dem, der har ret. De handler, som det passer dem: både her og der anvender de magt imod suveræne stater, baseret på princippet, 'Hvis du ikke er med os, er du imod os.' For at få denne aggression til at fremstå som legal, aftvinger de internationale organisationer de nødvendige resolutioner, og hvis dette af en eller anden grund ikke virker, ignorerer de ganske enkelt FN's Sikkerhedsråd og FN generelt.«

Pillar konkluderer, »Dette er den amerikanske exceptionalismes grimme ansigt udadtil. Amerikanere burde ikke have nødig, at Putin skal fortælle os, hvordan det ser ud, men da han nu har gjort det, kan vi lige så godt forsøge at lære noget om det, han siger.«

)

---

[1]

<http://www.williampfaff.com/modules/news/article.php?storyid=670>

[2] <http://nationalinterest.org/blog/paul-pillar>

[3]

<http://nationalinterest.org/blog/paul-pillar/putins-instructive-speech-10079>

Afsæt Obama for at forhindre atomkrig!

Download og lyt til MP3:

[Indlæg](#) | [Diskussion](#)

Lyndon LaRouche: Obama skal smides ud af embedet så hurtigt som muligt, og helst i går

24. feb. 2014 – Vi er nu på randen ... I husker nok, at jeg for nogen tid siden forudsagde et bestemt tidspunkt, eller en tidsangivelse inden for visse rammer – vi befinder os nu inden for den tidsramme, som jeg pegede på, og vi er allerede på tærsklen til den faktiske udløsning af en atomkrig, som vi ser det i de seneste dages begivenheder. Som deadline sætter jeg 1. marts som det tidspunkt, hvor Obama skal være væk fra embedet. Det bør være vores plan i USA, og så fortsætter vi derfra. Men hovedsagen her er, at vi må erkende, at Det britiske Imperium totalt ejer Obama; Obama er ikke en amerikansk patriot, han er en håndlanger for det britiske monarki, for den britiske Dronning personligt.

Kendsgerningen er, at vi nærmer os truslen om et faktisk sammenstød i form af en atomkrig, hvilket vil sige globalt, hvilket igen sandsynligvis vil sige, at alle vil dø inden for den første halvanden time, eller at de, der overlever den

oprindelige spærreild, for det her er en total spærreild ... ; man vil have Kina, Indien, Rusland osv., og så, på den anden side, Europa er næsten ingenting. Briterne er afhængige af USA. USA er den hovedkraft, uden hvilken det ikke er muligt at føre nogen atomkrig imod den eurasiske sektor.

Vi har nu den kendsgerning, at præsident Obama er upopulær, og hans manglende popularitet i den amerikanske befolkning er på op imod 70-80 % i den amerikanske befolkning. Det er vores job *atfå ham væk!* For hvis vi får ham ud, før en atomkrig starter, vil der ikke blive nogen atomkrig, og det er det, vi skal satse på: Obama skal smides ud af embedet så hurtigt som muligt, helst i går. Og derfor skal vi handle, før han kan trække stikket ud på vegne af Dronningen af England!

Det er hende, der er ondska-ben i det her. For årsagen til det her er meget interessant. Årsagen til, at jeg kom med denne forudsigelse (*det engelske ord forecast, -red.*), var for det første, at jeg er en strateg, ikke en taktiker. Jeg ville ikke spille min tid på at være en taktiker, det er småfisk, og jeg spilder ikke min tid på småfisk, med mindre jeg kan træde på dem. Og gøre det automatisk og direkte. Men problemet her er, at det, som vi rent faktisk skal gøre, er at komme frem til en international fred, hvis vi kan stoppe Det britiske Imperiums kontrol over de kræfter i Europa, inklusive Ukraine, som nu er udset til at være aftrækkermekanisme til en atomkrig, *så kan vi forhindre det.* For USA kan forhindre de europæiske regeringer i at lancere en atomkrig, hvis vi har den rette præsident, eller de rette mennesker til at *sparke* den præsident ud. Og det er altså mit primære anliggende. Og alt imens jeg tager i betragtning, og er ansvarlig for, hvad jeg kan se foregår med hensyn til resten af planeten, så er mit fokus på min mission.

Ovenstående er et uddrag af den ugentlige diskussion mellem Lyndon LaRouche og LaRouchePAC Policy Committee den 24. februar 2014. Hør hele videoen/læs hele udskriftet (på engelsk) på: <http://larouchepac.com/node/29962>

USA: Kandidat fra LaRouche-bevægelsen Kesha Rogers' kampagne ryster Demokrater; gør banen klar for Obamas Impeachment

27. feb. 2014 – Der er adskillige indikationer på, at LaRouche-bevægelsens demokratiske kandidat, Kesha Rogers, ryster Det demokratiske Parti i Texas, og utvivlsomt også Det hvide Hus, ved at demonstrere, at der er udbredt opbakning til en impeachment (rigsretssag) af/mod Barack Obama.

Rogers, som to gange har vundet de demokratiske primærvalg til den amerikanske Kongres i 22. distrikt i Texas, er velkendt for sin fastholdelse af, at der ikke findes nogen løsning på den dybe krise, som truer liv (generelt, *-red.*) på vores planet, så længe præsident Obama beklæder embedet som præsident, og Wall Streets 'Too Big to Fail'-finansenheder ('TBTF' – kæmpe 'universalbanker', hvor traditionel, kommerciel bankvirksomhed med ind- og udlån, kredit til opbygning af den lokale, fysiske økonomi og erhvervslivet, lån til almindelige husstande osv. er blandet totalt sammen med spekulativ handel med 'værdipapirer', herunder derivater, swaps o.a. *-red.*) fortsat er ureguleret, og deres svindelnumre beskyttes af hans regering. Hendes støtte til impeachment og til en genindførelse af præsident Franklin Roosevelts Glass/Steagall-banklovgivning – som ville lukke TBTF-banker ned og sætte

deres chefer og allierede forbrydere i fængsel – vinder voksende støtte blandt vælgerne i Texas iflg. en nyligt offentliggjort meningsmåling, såvel som flere private undersøgelser.

En førende demokratisk skikkelse fra Houston sagde, at »det ikke ville forbavse ham«, hvis Kesha blev nummer ét ved primærvalgende den 4. marts, når man tager »de øvrige kandidaters ekstremt ringe kvalitet, samt Keshas hidtidige præstationer« i betragtning. Han sagde, at Det demokratiske Parti traf en beslutning om IKKE at gøre et stort nummer ud af Kesha, af frygt for, at offentlig støtte til hendes standpunkter »ville øge hendes opbakning«, idet man erkender, at opbakningen til Obama blandt vælgerne er faldende. I stedet støtte de en millionær, David Alameel, en ubetydelig person, som spenderede over 4 mio. dollars af egne midler på det demokratiske primærvalg i 2012, men alligevel blev nummer fire. Denne kilde sagde, at man satsede på Alameels villighed til at spendere enorme summer på annoncer med det formål at slå Rogers, selv om han aldrig nogen sinde har nævnt hende i sine annoncer. Han konkluderede, med en kluklatter, at den strategi »ikke har virket før og heller ikke synes at virke denne gang.«

Der er imidlertid en refleksion af, hvor dominerende, Rogers' principielle standpunkt imod City of London-/Wall Street-finanssvindlerne og deres marionet Obama er, selv i Alameels kampagneannoncer, hvori han kommer med en vag kritik af Wall Street ved at sige, »vi må tage landet tilbage fra Wall Street«, men uden at fremlægge en plan for at gøre dette. En af de andre modstandere, advokaten Maxey Scherr fra El Paso, som stiller op som en anti-Ted Cruz[1]-populist, sagde til et publikum i San Antonio, i overværelse af Kesha, at, »Ulig Kesha kræver jeg ikke, at præsident Obama skal stilles for en rigsret (impeachment.)« Hun tilføjede dog en tydelig advarsel, idet hun sagde, at »hvis præsidenten handler i dette lands interesse, er jeg for ham. Hvis ikke, er jeg ikke for ham«,

som af mange blandt tilhørerne blev opfattet som, at det betød, at hun, som mange Demokrater, i sin kampagne tog afstand fra den farlige Obama.

Med kun en uge tilbage før primærvalgene vil Rogers-kampagnen blive optrappet over hele staten samtidig med, at den vil fokusere på faren for en atomkrig, hvis Obama forbliver i embedet, samt nødvendigheden af at knuse Wall Street. I dag publicerede kampagnen en 30 sekunders annonce for at fastslå denne pointe. Annoncen, som vil køre hele ugen på kanaler i Houston og Dallas, fremstiller kandidaten, som siger følgende:

»Jeg er Kesha Rogers, kandidat til det amerikanske Senat. Barack Obama bringer dit og dine kæres liv i fare ved at omfavne afsættelsen af den ukrainske regering og støtte regulære nazister.

Dette kommer ikke som en overraskelse. Han støtter bailout (statslig bankredning) af de bankerotte Wall Street-banker, som støtter denne politik i Ukraine for at ødelægge Rusland, således, at banksterne kan stjæle landets ressourcer.

Stem på mig ved de demokratiske primærvalg for at stille Obama for en rigsret og knuse Wall Street.

Mit navn er Kesha Rogers, og jeg har autoriseret dette budskab.«

Lyndon LaRouche kommenterede her til morgen disse udviklinger, idet han sagde, »Jeg forventede at høre noget i denne retning. Selv totale idioter ('shitheads') indser, at en atomkrig er en alvorlig fare. Fortsæt ad samme spor, vi må få folk til at forstå, at Wall Street er deres fjende.«

(SI-Danmark vil følge op på rapporteringen af Kesha Rogers' spændende kampagne i USA i den kommende tid, i forbindelse med LaRouche-bevægelsens særdeles aktive kampagne for at få Obama smidt ud af Det hvide Hus, som den dødsensfarlige krigsmager, han er. -SI-red.)

Efter kuppet i Ukraine: atomkrig eller renæssance?

Politisk orientering den 27. februar 2014
med Schiller Instituttets formand Tom
Gillesberg

USA: Mexicansk kommentator til Obama: Kom ikke tilbage; Vi vil have en JFK

26. feb. 2014 – USA: Mange borgere i vores nærmeste sydlige nabo ville hilse en impeachment (rigsretssag) velkommen. To dage efter, at Barack Obama besøgte Mexico, publicerede adskillige mexicanske aviser, inkl. det prominente, nationale dagblad *Reforma*, en kronik med den enkle overskrift: »Kom ikke tilbage!« Forfatteren, Manuel J. Jauregui, gennemgik en hel liste over, hvorfor »vi« mexicanere ikke længere kan udholde »omtalte Barry Obama.«

»Ud over at være god til at holde taler og svadaer, har hr. Obama været en dårlig præsident og en umådelig elendig, international leder: han har ikke forstand på økonomi; han har ikke forstand på verden, og derfor er de diplomatiske forbindelser med USA en katastrofe.«

Hans justitsminister har holdt udsalg i krænkelser af loven, skrev Jauregui. Holder, men støtte fra Obama, mørklagde våbenhandelen med tilnavnet 'Fast and Furious' ('de hurtige og rasende'), og bevæbnede visse narkokarteller i Mexico mod information, med det formål at bekæmpe andre.

Obamas regering har ikke skabt jobs og har »krænket forfatningen, idet han har misbrugt sin eksekutive magt ... Eftersom han var et hyper-hashhovede som ung (hvilket han selv indrømmer), har han støttet legaliseringen af marihuana i USA og derved givet næring til narkohandelen.«

Han brugte mere tid på at spille golf i Mexico, end han gjorde på selve Mexico.

»Denne fyr har intet begreb om, hvad der skal til for at fremme relationer med os: Sammenlign præsident Kennedys 'Alliance for Fremskridt'-initiativ med, hvad denne herre siger og gør. Der er ingen sammenligning! Den mand forstår ingenting ud over basketball, Oprah (Winfrey) og golf, mere eller mindre. Han er en populist, demagog, imperialist, OVERFLADISK og uansvarlig ... «

LaRouche advarer atter om Det britiske Imperiums balancekunst på randen af atomkrig mod Rusland

25. feb. 2014 – »De burde virkelig ikke gennemtvinge det«, advarede Lyndon LaRouche i dag, da han talte om dem i London og Washington, som fører en kampagne for at bruge deres

igangværende nazistiske kup i Ukraine til at lægge pres på Rusland. Det britiske Imperium ønsker at bruge Ukraine til at udløse en atomkrig, forklarede LaRouche, og den russiske præsident Putin er ikke dum. Han kender deres spil og ved, at de forsøger at opstille fælder for Rusland.

Daily Telegraphs medredaktør Jeremy Warner, f.eks., skrev i går, at Rusland kunne blive den næste på huggeblokken. »Først Ukraine, dernæst Rusland; Ukraine er blot et spejlbillede af Ruslands egen, korrupte form for halvtotalitær gangsterkapitalisme.« Med grublerier som »vi ved ikke, hvordan hr. Putin vil reagere«, hånede Warner: »Hvis Ruslands indflydelsessfære ikke forsvares i Ukraine, kan det kun være et spørgsmål om tid, før ulvene står foran hr. Putins dør ... Ukraine må vælge, og hvis det vælger 'forkert', bliver der konsekvenser. En militærintervention eller en deling af Ukraine kan ikke udelukkes.«

Køligere hoveder på begge sider Atlanten er imidlertid ikke så blodtørstige. For tre uger siden sagde den London-forbundne Henry Kissinger til CNN's Fareed Zakaria, at det *ikke* ville være en god idé at skubbe Rusland helt ud på kanten. Forespurgt, om Putin anså udviklingen i Ukraine som »en måde at inddæmme Rusland på«, svarede Kissinger: »Jeg tror, at han tror, dette er en generalprøve på, hvad vi kunne tænke os at gøre i Moskva ... Et spørgsmål om regimeskift ... Det er ikke i vores interesse at drive dem ind i en belejret holdning, hvor de føler, at de må vise, hvad de kan.«

Financial Times rapporterer ligeledes i en artikel i dag med titlen »Triumftog udskudt«, at regeringsfolk fra EU har travlt med at ringe til deres russiske modparter for at forsikre dem om, at deres interesser i Ukraine vil blive respekteret.

USA: Seneste advarsel fra Paul Craig Roberts: Konfrontation over Ukraine kunne blive »Afslutningen for os alle«

24. feb. 2014 – Tidligere assisterende finansminister Paul Craig Roberts er fortsat en af de få offentlige kommentatorer, som anerkender den dødelige fare, som den overhængende konfrontation over Ukraine udgør.

»I 100-året for Første Verdenskrig«, skriver han, »går de vestlige magter atter i søvne direkte ind i en destruktiv konflikt«, med begivenheder, som er i færd med at glide ud af Washingtons kontrol.

»Problemet med Washingtons plan om at vælte den valgte regering i Ukraine og i stedet installere sine håndlangere er dobbelt«, siger Roberts: »De af USA valgte marionetter har mistet kontrollen over protesterne til de væbnede radikale elementer med historiske forbindelser til nazismen, og Rusland anser en EU/NATO-overtagelse af Ukraine for at være en strategisk trussel mod russisk uafhængighed.«

»Washington har overset, at den finansielt set levedygtige del af nutidens Ukraine består af historisk set russiske provinser i den østlige og sydlige del, som den sovjetiske ledelse fusionerede sammen med Ukraine med det formål at fortynde de fascistiske elementer i det vestlige Ukraine, som kæmpede for Adolf Hitler imod Sovjetunionen«, fortsætter han. »Det er disse ultra-nationalistiske elementer med nazistiske rødder, og ikke Washingtons udvalgte marionetter, som nu har magten over den væbnede opstand i det vestlige Ukraine.«

»Hvis den demokratisk valgte ukrainske regering væltes, ville de østlige og sydlige dele genforenes med Rusland. Den vestlige del ville blive udplyndret af vestlige banker og selskaber, og NATO-baserne i Ukraine ville blive målskive for de russiske Iskander-missiler.«

»Det ville være et nederlag for Washington og deres naive, ukrainske tåber at se halvdelen af landet vende tilbage til Rusland. For at redde ansigt kunne Washington fremprovokere en stor magtkonfrontation, som kunne betyde afslutningen for os alle.«

Det eneste, der bør tilføjes, er, at det sluttelig er London, ikke Washington, som fremprovokerer den atomare konflikt.

Fra London finder vi også en advarsel, som kommer fra en artikel i The Daily Mail med følgende overskrift, som fortæller historien: »Hvorfor et udbrud i Kiev kunne sætte en tsunami i gang, som vil opsluge os alle: Mens Ukraine brænder, kommer en barsk advarsel fra vores mest autoritative historiker med speciale i Østeuropa.« Denne historiker er Mark Almond, som understreger, at den aktuelle krise placerer Storbritannien tættere på en konfrontation med Rusland, end på noget tidspunkt siden Krimkrigen.

LaRouche udsender erklæring over radio, som går i luften over Washington, D.C.

Nedenstående tekst er en erklæring over radio, der skal gå i luften over Washington, D.C.s mediemarked i ugen for nedtælling, 24.-28. februar. Erklæringen vil blive udsendt 20

gange på en betydningsfuld radiokanal.

»Mit navn er Lyndon LaRouche, og jeg er bekymret over den krise, vi står overfor. Vi har to kriser. Vi har en krise, som skyldes det interne sammenbrud af den amerikanske økonomi og de lidelser, som dette vil betyde. På den anden side befinder vi os på randen af en meget stor krig, en termonuklear krig, som, hvis den finder sted, kunne betyde udslettelsen af den menneskelige art, eller noget tilnærmelsesvis tilsvarende. Vi må fjerne præsident Barack Obama, for så længe, han sidder ved magten, og så længe, han udøver diktatorisk magt, tillader han ikke, at Kongressen vedtager love; han skaber dem selv. Han er en diktator. Vi må have ham fjernet fra embedet. Jeg er overbevist om, at hvis vi fjerner Obama fra embedet, vil vi se, at vi ikke får en termonuklear krig.«

Speaker:

Den amerikanske Kongres må stille Obama for en rigsret nu!

Denne annonce er betalt af Lyndon LaRouche Political Action Committee, www.larouchepac.com, og er ikke autoriseret af nogen kandidat eller noget kandidatudvalg.

EU Online-avis rapporterer om Putins forpligtelse til at beskytte Krim

Eutimes.net-websiden havde en artiklen den 22. februar med titlen »Ruslands krigstrussel over Ukraine forbløffer Obamaregimet.« Alt imens den specifikke rapport i artiklen ikke er blevet bekræftet, så gør de aktuelle forhold i

Ukraine, især i den østlige del, rapporten troværdig, efter Lyndon LaRouches vurdering.

Dette nyhedsmedie har tidligere rapporteret om erklæringer fra ledere af den autonome republik Krim, som indikerede, at de ville søge russisk beskyttelse, hvis den neo-nazistiske opposition skulle tage magten i Kiev, hvilket den nu har gjort.

Den relevante rapport på eutimes.net lyder som følger:

»En ny rapport fra udenrigsministeriet (MoFa) vedrørende den igangværende krise i Ukraine siger, at den amerikanske præsident Barack Obama var 'forbløffet' i går, efter at præsident Putin i en telefonsamtale advarede ham om, at Rusland var parat til at sende flere end 250.000 tungt bevæbnede tropper ind i Krim for at beskytte borgernes suverænitet mod yderligere aggression fra USA og EU.«

Artiklen siger også, at MoFa-rapporten (som p.t. ikke er på dens hjemmeside) siger, at Obama og EU har allieret sig med fascisternes fra Right Sector og Svobodapartiet. Denne vurdering er absolut korrekt.

USA: Der skal kun ét kongresmedlem til for at sætte en rigsretssag i gang

I sit interview med LaRouchePAC den 21. februar understregede prof. Francis Boyle fra University of Illinois meget kraftigt, at der kun skulle ét kongresmedlem til for at indlede en impeachment-procedure (rigsretssag) imod Barack Obama. Idet

han bemærkede, at republikanerne havde kontrollen over Repræsentanterne Hus, og at de »kan stille Obama for en rigsret i morgen, hvis de vil«, forklarede prof. Boyle:

»Jeg mener, at det eneste, vi behøver, er et modigt kongresmedlem – sandsynligvis en republikaner – som er villig til at stille et Forslag om Impeachment for Kongressen så snart som muligt – for Repræsentanternes Hus – og få bolden til at rulle. Jeg tror, der er en masse støtte til det, når det først er stillet.«

Prof. Boyle bemærkede, at han har erfaring i disse sager, da han var rådgiver for kongresmedlem Henry Gonzales (D-Tex.), da Gonzales fremlagde en Resolution for Impeachment imod præsident George H.W. Bush. Det eneste, der skal til, er et medlem, understregede Boyle, »og dette medlem kan oven i købet gøre det mundtligt.« Han bemærkede, at der findes en særlig procedure, ved hvilken et medlem kan henvende sig direkte til salen og oplæse paragraffer om impeachment lige på stedet, hvis det er, hvad han/hun ønsker at gøre.

Som kapitel 14 i bind 3 af *Deschlers Præcedenssager i Repræsentanternes Hus* konstaterer, så er procedurer for en rigsretssag blevet indledt ved enten at komme en resolution i kassen til forslag (som er opstillet i salen, -red.), eller ved at anlægge anklager i salen under reglerne for Forfatningsmæssigt Privilegium. Hvis et medlem rejser en sag om Forfatningsmæssigt Privilegium, skal medlemmet stille en resolution, som direkte kræver en rigsretssag, ikke blot en undersøgelse. En sådan privilegeret resolution har præcedens over alle andre dagsordener, og det medlem, som har fremlagt den, har ret til en time til at debattere den.

Herefter kan Huset henvise sagen til den relevante komite, men det er ikke et krav.

Prof. Boyle understreger, at eftersom der er tale om en nødsituation, kunne Huset direkte vedtage en rigsretssag og

sende sagen til Senatet for en retssag uden at afholde høringer. Han foreslog tre forhold, der er så klare, at de kunne udgøre anklagepunkter i en rigsretssag uden at behøve høringer. Disse er:

1. Obamas illegale og forfatningsstridige krig imod Libyen uden Kongressens tilladelse;
2. Obamas mord på amerikanske borgere som et overgreb på det Femte Forfatningstillæg, og hans trusler om at myrde flere; og
3. Obamas trussel om krig mod Syrien.

Disse spørgsmål er ganske klare i forhold til Forfatningen, hævdede Boyle, og Huset kunne sætte en ja-eller-nej-afstemning til en rigsretssag på dagsordenen, uden høringer, og dernæst sende sagen til Senatet. Og den overhængende situation taget i betragtning og faren for termonuklear krig pga. Ukraine og Syrien, så er det, hvad prof. Boyle tilråder, at man gør.

New York Post: Obama er Wall Streets præsident

Gårdagens **New York Post**[1] stiller spørgsmålet, hvorfor Wall Street opfører sig såret pga. Obamaregeringens såkaldte bankreformer, når Obama er deres præsident. Wall Street er virkelig, virkelig utilfreds med den præsident, de hjalp med at give os.

Forfatteren peger på de profitter, som Wall Street har fået ud af deres investering i to demokratiske præsidenter, med begyndelse i sammensværgelsen mod Bill Clinton, som førte til hans ophævelse af Glass-Steagall i 1999. Efter at Glass-Steagall endelig var død, tjente de bunker af penge, så mange,

at de i 2007 havde tilstrækkelig tillid til deres evne til at forme reguleringspolitikken til, at de begyndte at omfavne det Demokratiske Partis præsidentielle frontløbere.

Da finansieringen fra Wall Street og lignende strømmede ind til præsidentkampagnen i 2008, stillede Lyndon LaRouche spørgsmålet i en artikel fra maj 2007, **Spørg manden, hvem der ejer én**[2], »Hvem ejer de førende kandidater, vi skal tage stilling til? Hvad findes der inden i indpakningen, som venter på at springe op, hvis en sådan kandidat skulle indtage Det hvide Hus?« Ifølge en rapport fra 2011 fra Sunlight Foundation's Influence Project, hældte Wall Street flere penge ind i præsident Barack Obama end i nogen anden politiker i løbet af de forudgående 20 år. Ved slutningen af kampagnen i 2008 havde Obama modtaget næsten 15,8 mio. dollars fra Goldman Sachs, Bank of America, JP Morgan Chase, Citigroup, UBS og Morgan Stanley. Desuden blev de reformer, som Wall Street havde klaget over, mest eftertrykkeligt Dodd/Frank-lovens Volcker-regel fra 2010, skrevet under forudsætningen 'ikke skade Wall Street'. Fjendtligheden over for Volcker-reglen er i det store og hele fingeret. Implementeringen af Volcker-reglen var en grund til fejring i 2010, da den blev fremstillet for at forhindre en afstemning i Senatet om et tillæg for at genindføre Glass/Steagall-loven fra 1933.

Dette taget i betragtning håner NY Post idéen om Barack Obama, der revser Wall Street, og hævder, at årsagen til krisen var ophævelsen af Glass-Steagall i 1999.

De skriver, »Da krisen ramte i efteråret 2008, gav Obama Republikanerne skylden – uden så meget som et pip fra bankiererne om absurditeten i denne påstand. Og hvorfor skulle de også det? De havde tjent mange penge på Clintons ophævelse af Glass-Steagall.«

Afslutningsvis siger artiklen, at hvis individerne på Wall Street var helt ærlige [sic], ville de i det mindste påtage sig noget af skylden for at gøre Obama til vores præsident.

(Glass-Steagall)

[1] <http://nypost.com/2014/02/18/dont-cry-for-wall-street/>

[2]

http://www.larouchepub.com/lar/2007/3417man_who_owns_one.html

---

KAMPAGNEAVIS: GLASS-STEAGALL, IKKE EU- FASCISME!

Vi skal have ændret den økonomiske politik, inden vi får en global gentagelse af den fascisme, Europa gennemlevede i 30'erne. Vi må stoppe EU-dikterede nedskæringer, bankunion, bankhjælpepakker i form af bail-out og bail-in og i stedet iværksætte en Glass/Steagall-bankopdeling og et opbygningsprogram for realøkonomien.

Vi skal have en moderne version af den anti-fascistiske politik, som præsident Roosevelt gennemførte i USA, og som formåede at bringe USA ud af depressionen – uden at den amerikanske befolkning måtte ofre deres frihed eller liv.

Schiller Instituttet fremlægger denne moderne version af Roosevelts program i denne kampagneavis som det program, som Schiller Instituttets Venner går til valg på i København og Århus.

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche: At redde de forenede stater fra udsettelse

13. feb. 2014 – Enhver plan fra [den mislykkede] præsident Barack Obama for at støtte Det britiske Imperium (den nuværende Dronning af Englands) ville nu være en termonuklear udslettelse af global udstrækning af meget af, hvis ikke hele, den menneskelige art. Der er ingen grund til, at en sådan krig skule opstå nu: den eurasiske sektor, inklusive Rusland, har ingen planer i retning af krig, hvis det ikke var, fordi den blev truet af en umiddelbart forestående, global, termonuklear krig. Muligheden bag den tåbelige og vanvittige præsident Barack Obama er, at han nominelt er en amerikansk præsident (en stilling, han i det væsentlige har sikret sig gennem britiske penge fra narkohandel), og mere er en sindssyg abe, i praksis, end nogen andre egenskaber, han har. Hvis USA ikke var underkastet præsident Barack Obamas vanvid, kunne der ikke blive nogen ny krig nu.

Motivet er ikke Obamas; det er det britisk-hollandske imperiums, en institution, som af embedet som monark for Det britiske Imperium, dengang, under Den amerikanske Revolution, blev erklæret for at være en britisk dedikation til skabelsen af et imperium, hvis præmisser er bygget på den eksplicit valgte model for det gamle, Romerske Imperium. Det er den afgørende historiske kendsgerning, for ethvert medlem af den amerikanske Kongres, som rent faktisk ikke har nogen kompetent viden om vor Føderale Republiks historie.

Denne aktuelle præsident har aldrig været andet end en håndlanger for Det britiske Imperium: et fjols, der

tilsyneladende ikke har nogen reel hjerne selv: en person, der dribler meninger fra sit høje sæde mellem de to sider af Det hvide Hus[1], hvor han udstrør sine bebrejdelser af tilbagestående raseri imod alle, som han frygter ikke implicit tilbeder ham.

Det er faktisk en historisk kendsgerning, at de fleste af præsidenterne for vore Forenede Stater indtil dato har været håndlangere, styret af britisk-centrerede finansinteresser, som håndlangere for det tyvagtige Wall Street, som er kontrolleret af Det britiske Imperium: siden perioden for vor Amerikanske Revolution, og Tory-agenter fra den tid, såsom Aaron Burr, en professionel britisk morder, som rent faktisk havde skabt Andrew Jacksons og Van Burens præsidentskaber med penge, der blev kanaliseret igennem de britiske bankinteresser i New York City-området. Præsidenter som Theodore Roosevelt, som fik fordel af mordet på præsident McKinley, og sådanne præsidenter som Woodrow Wilson (som gen-lancerede Ku Klux Klan, større end nogen sinde før), Calvin Coolidge, Herbert Hoover, præsidenterne Bush, og sidst, men værst, Barack Obama.

Vort præsidentembede har i realiteten avlet flere slyngler og deciderede forrædere end alle de ærlige præsidenter tilsammen. Præsident Franklin D. Roosevelt, John Fitzgerald Kennedy og gode præsidenter, (som personer), som Ronald Reagan og Bill Clinton, var de sidste gode præsidenter, som gjorde deres stilling ære. Washington, James Monroe, John Quincy Adams, Abraham Lincoln og den William McKinley, der blev fortrængt af den onde Theodore Roosevelt, fuldender med en bred pensel skitsen over begyndelsen til vor præsidentielle historie: de andre var britiske håndlangere, som gjorde stor skade på vor Republik, enten gennem deres hensigt, eller gennem ren tåbelighed og ren opportuniste.

Franklin Roosevelt som en af de senere var en strålende helt blandt de helte, som fortjente at besidde præsidentiel status.

De problematiske tilfælde har, hovedsageligt, været to: onde

præsidenter, eller utåleligt tåbelige præsidenter. På det seneste har Familierne Bush og Obama (begyndende med Prescott Bush, som gennem Wall Street havde finansieret installeringen af diktatoren Adolf Hitler), haft det absolut dårligste ry i det tyvende og enogtyvende århundrede: men Obama har så absolut været den hidtil værste – hvis der ellers kommer nogen senere præsidenter.

Læs de samlede, udgivne værker af vor første finansminister Alexander Hamilton, geniet, som præsterede at lægge grunden til overlevelsen af geniet George Washingtons præsidentskab, men som blev myrdet af en britisk spion og professionel morder, den samme Aaron Burr, som havde prakket os præsidenterne Jackson og Van Buren på (og havde ruineret det tidligere fremgangsrige USA under præsident Monroe og det virkelig storslåede geni, præsident John Quincy Adams).

Løsningen på krisen

Der er hovedsageligt adskillige reformtiltag, som omgående må indføres, hvis vi skal vende det aktuelt accelererende, fysisk-økonomiske sammenbrud af den amerikanske økonomi, som nu står foran at styrke ned i en generel, økonomisk-finansiel sammenbrudskrise. Heraf kommer den presserende nødvendighed, som nu tilskynder Det britiske Imperium og dets håndlanger, Barack Obama, til et umiddelbart fysisk-økonomisk kollaps. Det britiske Imperiums begær efter en verdenskrig nu finder sit valg af tidspunkt i bevidstheden om en nu umiddelbar, generel, økonomisk-finansiel sammenbrudskrise i den transatlantiske økonomi som helhed.

Der er nøjagtig fire økonomiske forholdsregler til økonomiske reformer, der nu umiddelbart kræves for at redde det amerikanske samfund og dets økonomi:

1. Den omgående vedtagelse af præsident Franklin Roosevelts Glass/Steagall-reform: uden nogen ændringer i den

Glass/Steagall-lov, der blev præsenteret under præsident Franklin Roosevelt.

2. Fjernelsen af Wall Streets indflydelse og dets svindelagtige krav om betaling for Wall Streets, og lignende, nominel gæld.

3. En fysisk-økonomisk forpligtelse til en fysisk-økonomisk genrejsning, baseret på en forøgelse af forøgelsen af den fysisk-økonomiske energigennemstrømningstæthed mønstret og anvendt på forøgelsen af både (a) energigennemstrømningstætheden (b) af både energikilderne pr. kvadratcentimeter til både produktion og produktiviteten pr. person af uddannelsen og beskæftigelsen af både den nationale arbejdsstyrke og produktiviteten pr. person og velfærd af den fremtidige arbejdsstyrke (dvs. uddannelse)

4. Den såkaldte »grønne politik« må fjernes, og en tilbagevenden til princippet om fysisk-økonomisk produktivitet, i lighed med Franklin D. Roosevelts ånd, må genoprettes.

Bekræftelsen af denne tilbagevenden til vor amerikanske tradition, udført på denne måde, er det aktuelt eneste til rådighed stående grundlag for den blotte fortsatte eksistens af De forenede Stater.

---

[1] Med dette billede menes de to sider af Det hvide Hus, der udgøres af hhv. præsidentens private gemakker og det officielle område. I mellem disse to sider er der en basketball-bane (det er der virkelig! –red.)

Sammen med Hollande gør Obama fremstød for konfrontation med Rusland

Under sin fælles pressekonference med den franske præsident Francois Hollande kastede den amerikanske præsident Barack Obama sig ud i en krigsopildnende svada imod Rusland over Syrien – idet han faktisk indrømmede sin egen politiks fiasko, men gav Vladimir Putin skylden for det.

»Syrien må leve op til sine forpligtelser, og Rusland har et ansvar for at sikre, at Syrien efterkommer dem«, sagde Obama i sin indledende erklæring på pressekonferencen. Da spørgsmålet blev stillet under spørgetiden, forklarede Obama dette nærmere, idet han rasede, at »det syriske regime grundlæggende set sulter tusindvis af syrere i Homs og andetsteds«, og at »selve den syriske stat er ved at smuldre.«

Og, fortsatte Obama,

»Vi vil fortsat forpligte os til ikke blot at lægge pres på Assad-regimet, men også til at få lande som Rusland og Iran til at anerkende, at det ikke er i nogens interesse at se den fortsatte blodsudgydelse og det fortsatte sammenbrud, der finder sted i det land.«

Med henvisning til forsøg på at få en FN-resolution, fortsatte Obama:

»Der er stor enighed om denne resolution blandt de fleste i Sikkerhedsrådet. Rusland holder stand. Og udenrigsminister Kerry og andre har givet et meget direkte budskab til russerne om, at de ikke kan sige, at de er bekymret for det syriske folks velfærd, når de sulter civile, og at det ikke kun er syrerne, der har skylden, men også russerne, hvis de blokerer for denne form for resolution.«

Obama gentog, at han forbeholder sig ret til at anvende militærmagt i Syrien og påpegede, med hensyn til kemiske våben, »I partnerskab med Frankrig sagde vi, at vi var parat til at handle, hvis ikke Syrien handlede.«

Rusland: Resolution om Syrien i FN's Sikkerhedsråd en undskyldning for »militæraktion«

På en pressekonference i Genève på sidelinjen af det andet møde i Genève-II forhandlingerne havde den syriske udenrigsminister Walid Muallem og den russiske viceudenrigsminister Gennady Gatilov en længere drøftelse om forhandlingerne, efterfulgt af en pressekonference, der inkluderede spørgsmål om striden i FN's Sikkerhedsråd om en amerikansk/britisk-støttet resolution om Syrien.

Gatilov gentog tidligere erklæringer fra udenrigsminister Sergei Lavrov, idet han sagde, at »hele meningen og formålet med resolutionen er at skabe grundlaget for en fremtidig militæraktion mod den syriske regering, hvis nogle krav, som den indeholder, ikke imødekommes.«

Ifølge det russiske nyhedsagentur, RIA, tilføjede Gatilov, »Resolutionen er ikke acceptabel for os i den form, som nu forberedes, og vi vil naturligvis ikke lade den gå igennem.«

På pressekonferencen med Muallem nævnte Gatilov også, at Rusland og Kina er i færd med at udfærdige et udkast til en resolution i FN's Sikkerhedsråd, som vil omhandle terrorisme i Syrien.

Striden i FN mellem USA/UK/Frankrig-blokken, som støtter de syriske oprørere, og Rusland, som konstant gør fremstød for en forhandlet løsning, der gør en ende på kampene, er en parallel til de bitre, men stadig igangværende forhandlinger mellem den syriske regering og oppositionen i Genève.

Den 12. februar i Genève fremlagde begge parter dokumenter om deres holdning. Oppositionens erklæring – som Reuters, som

hævder at have modtaget en kopi, rapporterer om – skulle angiveligt skitsere en overgangsregering med »fuld« eksekutiv magt, som vil overvåge den humanitære fødevarehjælp til de civile, som er under belejring. Udenrigsminister Muallem afviste oppositionens forslag som blot en »erklæring« og ikke et »officielt dokument til diskussion«. Muallem anklagede også oppositionen for at nægte at indrømme selv eksistensen af terrorisme i Syrien og støttede kraftigt behovet for en russisk-kinesisk FN-resolution.

Pushkov: Obama »besat« af idéen om at vælte Assad

Obamas erklæring tirsdag om, at han »forbeholder sig ret« til at angribe Syrien, nu på et humanitært grundlag, indikerer for et ledende parlamentsmedlem i Rusland, at han stadig nærer visioner om at vælte Assad-regeringen i Damaskus. Alexei Pushkov, formanden for den statslige Dumas komite for internationale anliggender, sagde på Twitter onsdag, at »Obama sagde, at USA forbeholder sig ret til at udføre en militæraktion i Syrien. Da de er besat af idéen om at vælte Assad, har USA ikke ændret standpunkt mht. en militær invasion.«

Danmark og verden efter salget af DONG til Goldman Sachs

Politisk orientering den 30. januar 2014

**med Schiller Instituttets formand Tom
Gillesberg**